

Sygnatura akt II K 523/16

PR 3 Ds 62.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nysie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Madejczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Beata Cieleń

Prokurator -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 20 września, 11 października i 13 grudnia 2016 roku oraz 10 stycznia 2017 roku sprawy karnej

R. M. (M.) zd. H. s. M. i M. z domu M., ur. (...) w N.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 4 lutego 2016r. w N. na ul. (...), woj. (...) prowadziła samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości tj. mając 2,5 promila alkoholu we krwi,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.,

II. w dniu 4 lutego 2016r. w N. na ul. (...), woj. (...) przy ul. (...) posiadała bez prawem wymaganego zezwolenia na amunicję w ilości 7 sztuk naboju gazowych bocznego zapłonu kal. 6 mm F.,

to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

1. uznaje oskarżoną R. M. za winną popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza jej grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych,

2. uniewinnia R. M. od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku,

3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. w zw. z rozstrzygnięciem w pkt 1 wyroku orzeka wobec oskarżonej R. M. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kat. (...) na okres 3 (trzech) lat,

4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z rozstrzygnięciem w pkt 1 wyroku orzeka od oskarżonej R. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych,

5. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. w zw. z rozstrzygnięciem w pkt 1 wyroku na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonej R. M. okres zatrzymania w dniach od 4 lutego 2016r. godz. 11.35 do 5 lutego 2016r. godz. 14.00 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny,

6. na podstawie art. 63 § 4 k.k. w zw. z rozstrzygnięciem w pkt 1 wyroku na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonej R. M. okres zatrzymania prawa jazdy od 4 lutego 2016r. do 24 stycznia 2017r.,

7. na podstawie art. 630 k.p.k. wydatkami związanymi z oskarżeniem w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa,

8. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonej R. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 273 (dwustu siedemdziesięciu trzech) złotych i 72 groszy, w tym opłatę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) złotych.

Sąd Rejonowy w Nysie stwierdza, że Na oryginale właściwe podpisy

orzeczenie niniejsze uprawomocniło się Z upoważnienia Kierownika S..

dnia 20/02/2017 i jest wykonalne. sekretarz sądowy B. B.

N., dnia 22/02/2017

Sędzia Sądu Rejonowego

SSR Małgorzata Dębicka-Skibińska

UZASADNIENIE

W oparciu o dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona R. M. w dniu 4 lutego 2016 r. posiadała rewolwer alarmowy U. (...) model Alarm kal. 6 mm, na którego posiadanie nie było wymagane zezwolenie. Jednocześnie wraz z pistoletem posiadała ona 7 sztuk naboju gazowych bocznego zapłonu kal. 6 mm F..

/dowód: zeznania Z. W. – k.65v; protokół zatrzymania rzeczy – k.5; opinie – k.32,76/

Oskarżona ma 62 lata, jest mężatką, na utrzymaniu nie ma nikogo, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ekonomistą, pobiera emeryturę w wysokości 1248 zł miesięcznie. Oskarżona nie była karana sędownie.

/dowód: dane osobowe oskarżonej – k.41; dane o karalności – k.82/

W zakresie ustaleń faktycznych dotyczących popełnienia czynu zabronionego z art. 263 § 2 k.k. Sąd oparł się na zeznaniach Z. W., który opisał fakt posiadania broni i amunicji przez oskarżoną.

Pozostali świadkowie przesłuchiwani byli w sprawie na okoliczność innego czynu zarzucanego oskarżonej, więc ich zeznania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii popełnienia czynu zabronionego z art. 263 § 2 k.k.

Nadto Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości. Przy czym co do opinii z zakresu broni i balistyki podkreślić należy, że Sąd nie wziął ich pod uwagę w zakresie, w jakim biegły wyraził ocenę prawną dotyczącą konieczności posiadania pozwolenia na amunicję, gdyż przekraczało to zakres upoważnienia biegłego. Oceny w tym zakresie mógł dokonać wyłącznie Sąd rozpoznający sprawę.

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

R. M. oskarżona została o popełnienie przestępstwa z art. 263 § 2 k.k.

Przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. popełnia ten kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję.

Zgodnie przepisem art. 11 pkt 10 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. z 2012 r. poz. 576 z późn.zm.) pozwolenia na broń nie wymaga się m.in. w przypadku posiadania broni palnej alarmowej o kalibrze do 6 mm. Nadto przepis art. 14 wskazanej ustawy stanowi, że amunicję można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni, wyłącznie dla tej broni, która jest określona w legitymacji albo na podstawie świadectwa broni i pisemnego zamówienia podmiotu uprawnionego do nabycia amunicji. Co do zasady więc możliwość posiadania amunicji do broni palnej jest nierozłącznie związana z pozwoleniem na posiadanie konkretnego egzemplarza broni palnej.

Jednakże ustawa o broni i amunicji nie zawiera żadnego przepisu, który nakazywałby wydawanie osobnego pozwolenia na nabywanie czy posiadanie samej amunicji do broni palnej.

W związku z tym w judykaturze ugruntowany jest pogląd, że mając na uwadze tego rodzaju rozwiązanie ustawowe, należy stwierdzić, że w przypadku kiedy ustawodawca wyłączył określone kategorie broni (wyszczególnione w art. 11 ustawy o broni i amunicji), spod rygoru posiadania na nie pozwolenia, to tym samym umożliwił również nabywanie (posiadanie) do nich amunicji bez pozwolenia (tak m.in. SN w uchwale z 24 lutego 2010 r., sygn. akt I KZP 29/09).

Mając na uwadze powyższe oraz poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne Sąd stwierdził, że oskarżona swoim zachowaniem nie wyczerpała znamion czynu zabronionego

z art. 263 § 2 k.k., gdyż posiadanie przez nią naboju bocznego zapłonu kal. 6 mm F. nie wymagało zezwolenia. Skoro na pistolet alarmowy U. (...) Alarm 6 mm, zgodnie z art. 11 pkt 10 ustawy o broni i amunicji, nie było wymagane pozwolenie, to mogła ona również bez pozwolenia posiadać amunicję do tego pistoletu. Przy tym w świetle opinii z zakresu broni i balistyki nie było wątpliwości, że zatrzymane przy oskarżonej naboje gazowe bocznego zapłonu kal. 6 mm F. stanowiły amunicję do posiadanego przez nią pistoletu alarmowego.

Reasumując, brak w zachowaniu sprawcy choćby jednego z elementów czynu zabronionego, powoduje zdekompletowanie jego znamion, a tym samym niemożność przypisania mu tego czynu. Tak więc skoro oskarżona zachowaniem swym nie wyczerpała wszystkich znamion czynu zabronionego z art. 263 § 2 k.k., zachodziła negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. W tej sytuacji zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. Sąd wydał wyrok uniewinniający. Zgodnie z przepisem art. 632 pkt 2 k.p.k., wobec uniewinnienia oskarżonej kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.